

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κἀμμίαν ἀρχήν.

ΟΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.—Συνδρομὴ προπληρωτὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα 12 ὄρ. σὺν τῷ ὄρω τῆς Ἑλλάδος 15. Ἐκδίδεται τρίς τῆς ἐβδομάδας, ἀπὸ 7—8 κελιάδες φύλλα. Γὰ κἀμμιά καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμὴ, οὔτε γὰ τὰς γ' ὑποποιήσεις. Κἀμμιά καταχώρησι εἴτε τυπωθῆ, εἴτε μὴ, θὰ ἐπιστρέφεται. Ὅσοι μὲς στέλλουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή του; ὅτι τυπώνεται. Διὰ βεβαιώσεως κἀμμία δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ γάνουν τέτοιαις ἀς πᾶν σ' ἄλλαις ἐφημερίδα. Γράψε ξεγράψε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλά, νὰ ξεροῦσι πῶς τὰ γράμματα τὸς δὲν θὰ διαβάζωνται.

Ἀθήναι, 29 Νοεμβρίου 1884

Ἄριθ. 140+138+37

Ἡθικὴ

λέγεται ἡ ἀνηθικότης σήμερα.

Πρέπει δηλαδὴ τινὰς νὰ ἦναι ἀχρεῖοι, τιποτένιοι σ' αὐτὰ τὰ χρόνια γὰ νὰ ζῆσι καὶ νὰ περῶσιν ὡς τίμιος.

Βλέπετε νὰ ἔχωμε βουλευτὰς πρῶην ποῦ πουλοῦσαν σηκοτάκια στὰ σκαλῆκια τῆς κατακαυμένης ἀγορᾶς.

Ἐχομε ἄλλους, ποῦ μᾶς ἔκαναν τὸν καθηγητὴ τῆς ἀρχαιολογίας, καὶ ἔκλεφταν οἱ ἴδιοι τὰ ἀρχαῖα καὶ καταρεζήλευτικαν στὴ Βιέννα.

Ἐχομε ἄλλους ποῦ σοῦ κάνουν τὸν βοτανικὸν, μὲ ψεύτικα διπλώματα τῆς Ἰταλίας, καὶ παραδίδουν φυσικὴ χωρὶς νὰ ξέρουν ἀπὸ ποῦ πιάνεται ἡ ἀφύσιος αὐτὴ φυσικὴ, ἢ καλλίτερα παραδίδουν τὸ ἀφύσιον φυσικὸν δίκαιον.

Ἐχομε δούλους ποῦ διοικοῦν τὰ ἀφεντικά του.

Ἐχομε Μαγδαλινῆς ἀναγνωρισμένους ποῦ προσκαλοῦνται στοὺς βασιλικούς χωροῦς, διὰ νὰ στολίσουν αὐτούς.

Ἐχομε δεσποτάδες, ποῦ ἐνῶ πρὶν γίνον τέτγοι εἶχον καὶ ἔχουν ἐντάλματα στὴ βράχη του γὰ παρθενοφόροι.

Ἐχομε μεγαλέμπορους, ἦγονι τραπεζίτας, κλέφταις, ποῦ δικάζονται γιὰ κλέφταις καὶ πάλι ὄσω εἶναι.

Ἐχομε τμηματάρχιδες Δεμάθιδες.

Ἐχομε ἀστυνομία ποῦ ἀντὶς νὰ πιάνη τοὺς κλέφταις τὴν πιάνουν οἱ κλέφταις αὐτή.

Ἐχομε δημοκράτια χωρὶς δήμαρχο.

Ἐχομε πρωθυπουργὸ ποῦ σοῦ λέει, ἔτσι τὸ θέλω ἐγὼ, καὶ καὶ κάνει ὅτι τοῦ κατεβάσει τὸ ξερὸ του καὶ τὸ χλωρὸ του.

Ἐχομε κἀτι εἰσαγγελοδῶρια ποῦ ἀντὶς νὰ στέλλουν στὴ φυλακὴ τοὺς φυσικοὺς κακοῦργους, τσακόνουν ἐκεينوὺς ποῦ θέλουν ἴσα ἴσα νὰ βάνουν γινῶσι στοὺς κακούργους καὶ τοὺς στέλλουν φυλακὴν.

Ἐχομε κἀτι μπαγαπόντιδες δικαιοδῶριους ποῦ ἀφοῦ σὲ ἐξάπατοῦν καὶ σοῦ τρῶν τὰ λεπτά, λίρες, ὕστερα σὲ φοβερίζουν καὶ ὄλας ἀν γυρέψης τὸ δίκαιόν σου πῶς θὰ σοῦ κάνουν καὶ θὰ σὲ γάνουν.

Γιὰ μερικοὺς δικαστὰς ἄστους πλιά.

Κάθε βελτίωσις εἶναι καθαρὴ χειροτέρεψις.

Ἡ βελτίωσις τῶν φυλακῶν εἶναι νὰ σὲ πεθάνουν μέσα ζωντανὸν, ἀν ὄχι ἀπὸ πείνα τὸ ἐλάχιστον ἀπὸ ψῶρα καὶ ψύρα.

Σὲ σκοτόνουν σὸ δρόμο γὰ τὸ τίποτα καὶ σοῦ λὲν ξηρὰ ξηρὰ σὸ ἀστυνομικὸ δελτίο πῶς ὁ δεινας σκότωσε τὸν τάδε καὶ ὁ ἀρμόδιος ἀστυνόμος συνελήφθηκε ἀνακρίσεων, ἀλλ' ἐστωντας μὲ τὸ νὰ μὴ ἦναι ζωντανὸς ὁ σκοτωμένος, δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀνακαλυφθῆ ὁ φονεάς.

Ἀνοίγουν μὲτα στοὺς κεντρικώτερους δρόμους τὰ κεντρικώτερα μαγαζὰ καὶ σοῦ λὲν ἔπειτα ὅτι ἔβρεχε.

Ἐχομε στόλο ἀπὸ Τσίχλες καὶ Ἀιδόνια καὶ Μπούφους ποῦ ντρέπονται καὶ κείνοι ποῦ τὸν ἔφεραν ἀκούονται τὰ ὀνόματάτους.

Ἡ ζητιανία κατάντησε ἐντιμὸ ἐπάγγελμα ποῦ ἀν θελήσῃ τινὰς νὰ χορτάσῃ τοὺς ζητιάνους πρέπει νὰ γίνῃ αὐτὸς ζητιάνος.

Μπροστὰ σταῖς ἐκκλησίαις εἶναι ἰδρυμένα πορνοστάσια.

Τι ἄλλο θέλεις,

Σὲ τέτοια λαμπρὰ χρόνια ποῦ ζοῦμε θὰ ἦμαστε ἀχάριστοι ἀν παρκαυνοῦμαστε.

Αὐτὴ λέγεται καλὴ ἐποχὴ, εἰς τὴν ὁποία δὲν μπορεῖ νὰ ζῆσι τινὰς παρὰ ὡς ἄτιμος, καὶ ἀν ἦται δεκτὸς εἰς τὴν συντεχνίαν τῶν ἀναγνωρισμένων ἀτίμων καὶ λοιπῶν ἀθλίων.

Ἴδου ἡ χρυσὴ ἐποχὴ τοῦ Τρικουπῆ σας.

Φτώχεια γδύμνια, ληστεῖα, φόνοι, πυρκαγαῖ, στάσις ἐμπορίου, καὶ κοντὰ σ' αὐτὰ πολεμικὴ τρέλα τοῦ Τρικουπῆ σας καὶ δάνεια ἐπὶ δανείων, ἴδου ἐποχὴ ποῦ μπορεῖ νὰ πάῃ τινὰς καὶ ξεβράκωτος καὶ χωρὶς λεπτὸ στὸν ἄδην, ὥστε νὰ μὴν ἔχη νὰ πληρῶσῃ τὸν χάρο ποῦ θὰ τὸν πάρη νὰ τὸν περάσῃ μὲ τὴ βάρκα του στὴ κόλασι, διότι καθὼς καταντήσαμε, θὰ καταντήσωμε νὰ γένωμε ὅλοι κολασμένοι, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ μᾶς σώσῃ οὔτε ὁ Μακρῆς με ὄλαις τῆς παρακλήσεις ποῦ μπορεῖ νὰ κἀνῃ στὸν ἀδελφὸ του τὸν Χριστὸ, καθὼς λέγει ὁ θεομπαίκτης, διότι σήμερα μόνον θεομπαίχταις καὶ λαομπαίχτες μποροῦν νὰ ζήσουν.

Πρὸς

τὸν κύρ μονσὲρ γάλλο στρατηγὸ ποῦ μᾶς κοιβάλησε τὸ κλοῦβιο κεφάλι τοῦ Τρικουπῆ γὰ νὰ προγυμνάσῃ ἐκπαιδεύσῃ πῶς τὸ λὲν, τὸν στρατό μας.

Στὸ θεὸ σου, στρατηγέ, δὲν εἶχες δουλεῖα στὴ Γαλλία τῆς Φράντζας καὶ ἦοthes ἐδῶ ἢ καλλίτερα σέφεραν ἐδῶ γὰ νὰ μᾶς ἀνοιξῆς δουλειαίς;

Πόσα πέρνει; Έξήντα χιλιάδες δραχμαίς και είκοσι από το άλλο χέρι ογδόντα. "Αμ με ογδόντα χιλιάδες δραχμαίς γίνονται εγώ όχι στρατηγός σε ένα χρόνο αλλά και στρατάρχης των στρατάρχιδων.

Η πατρίδα σου, αξιότιμη στρατηγέ, (μ' δλον ότι δά λέν πως δεν είσαι και στρατηγός, άλλ' ως ήναι) έχει ανάγκη όχι να στέλγη προγυμναστάς σε ξένους στρατούς, αλλά πώς να γυμναστή αυτή ή ίδια.

Τα νικημένα κράτη δεν γίνονται διδάσκαλοι των άλλων. Μαθένομε, γενναιοτάτε στρατηγέ, ότι ή φιλότατη πατρίδα σου Γαλλία μας, έχει πόλεμο με τους Κινέζους, δεν πήγαινε και να δοξαστής μόνο ήρθες εδώ να μάς μάθης το εν δού.

Μάθε στρατηγέ, ότι λίγο φωμαί έλληνικό θά φας στον τόπο μας και θά πάς άναυλα όπως ήρθες, από κεί που ήρθες. Πρέπει να ζέρης στρατηγέ, ότι εμείς οι έλληνες φορούμε στραβά το φάσι μας και το καπέλο μας και δεν παραδεχόμαστε να μάς πατήση κανείς την κάππα, παρά μόνο όταν ήμαστε πτώματα, ήγουν σκοτωμένοι, ζωντανά και πεθαμένοι.

Είπες στους ταγματάρχιδές μας, οι όποιοι έκαναν λάθος και σε επισκέφθηκαν εν σώματι, ήγουν μαζωμένοι, ταις μωραίς διαταγαίς του φρουραρχείου πειθόμενοι, ενφ' ακόμα δεν έχεις καμμία εξουσία, ότι καθώς είδες τον μικρούτσικο στρατό μας κατάλαβες πώς είνε άνδρες. "Αμ τι, γάτες νόμιζες πώς θά εύρης;

Είπες πώς καθώς βλέπεις τον στρατόν μας, ήρθες να διδάχθης και όχι να διδάξης. Αυτό είνε ένα γαλλικό κοπιμάν, ήγουν κοροϊδεία, για την όποια σε ευχαριστούμε πολύ, αλλά θά διδαχθής κύριε υποστράτηγε, ότι οι έλληνες δεν δέχονται ξένους να τους διδάξουν το πώς δει πολεμείν.

"Εμαθα πώς έφαγες ένα μικρό κανονάκι από το πυροβολικό όπου πήγες και δεν βρίσκε κανένα αξιωματικό μέσα και έφυγες όπως πήγες, και έστωντας με το να μη νύρες στρατιώτες εκεί και αξιωματικούς και επιθεώρησες τα άλόγατα.

Αι πώς σου φάνηκαν ή καθαλίνες τους; Είνε σαν των Γαλλικών αλόγων;

Τώρα από το κανόνι του πυροβολικού που έφαγες, θ' άνοιξη και το λιανοτούφεκο.

Τόν χάρτη της Ελλάδας που έκανε το γαλλικόν έπιτολείον στα 29 δεν θυμούμαι πόσα, τον ζέρει; Αι μάθε λοιπόν ότι ο χάρτης της Ελλάδας δεν είναι είναι εκείνος, ο μικρούτσικος, τώρα καθώς είπες ο μικρός Γιώργός μας, το βασιλόπουλό μας όταν εξετάζετο που κείνται τα όρια της Ελλάδας και άπάντησε ζηρά ζηρά.

Δεν ξέρω.

Τούτ' εστιν σου, δεν ζέρει ως που θά φτάσουν τα όρια μας γιατί είνε άπεριόριστα.

Είπες πώς ήρτες να μάς διδάξης την μετακούντη του στρατού.

Πριν μάς διδάξης αυτό, έπρεπε να διδαχθής ότι είνε την

(25) ΤΠΟΦΥΛΛΙΣ

ΤΟ ΔΙΔΟΛΑΚΙ ΚΕ.

Είπαμε τα άντιπαραπροχτές, πώς ο Μπιρμπαντόπουλος είχε βγάινε να διαβάση τα γράμματα της Μαρουδίτσας και ότι είχε μαζευτή από πάνω από το κεφάλι του όλο το συγγενολόγι της Μαρουδίτσας, πατέρα, αδερφός, μάνα συμπεθέρα και θεός, ως και αυτός ο δούλος είχε βγαλμένο το κεφάλι του μισό από την πόρτα γι' άναρπάξη και αυτός ότι θά έπερνε τ' αυτή του.

Η Μαρουδίτσα σουλάτσερνε, ως καθώς είπαμε, όταν άρχισε το διάβασμα του πρώτου γράμμα ο Μπιρμπαντόπουλος χίνεται και του άρπάζει από τα χέρια στα ξάφνα τα σχίζει, τα μασά σαν λάινα και του τα πετά στα μούτρα μασιμένα λέγοντας:

παραλαβή της "Αρτας των άλλων μερών, όταν οι Εύρωπαίοι παραδότερες πήγαιναν μπροστά μία ώρα καθαλαρία, ότι πριν προφτάσουν να μπουν μέσα στη πολιτεία άκουσαν σε πέντε βήματα της ελληνικής σάλπιγγες από πίσω τους.

Τι είσαι σύ, ο όποιος ετόλμησες πριν βγή διάταγμα του διορισμού σου, τι πράγμα είσαι, σε ρωτούμε και πήγες σαν κοτζάμπασης να επιθεωρήσης τον στρατό μας;

"Εχουμε τόσους, αρχαίους και νέους αξιωματικούς που έξεπαιδεύτικαν ίσα ίσα στην Γαλλία, Βέλγιον, Ολανδία και Γερμανία, νομίζεις ότι αυτοί είναι τόσο κτήνη ώστε να ήρθες σύ να τους μάθης κείνα που ζέρουν;

Επήγες και επιθεώρησες το ίππικό και έμεινες δυό ώρες. Και τι είναι σήμερα το ίππικό στον πόλεμο; "Αχρηστο, και χρειαζομεί μόνο για προσκόπους, είναι σώμα της πολυτελείας, που στον πόλεμο πρέπει να μένη πίσω από τους πεζούς, όταν δε πήγες και επιθεώρησες τους εύζωνας έμεινες ένα τέταρτο.

Μάθε λοιπόν, κύριε υποστράτηγε, ότι τους εύζωνας έπρεπε να τους τιμήσης περισσότερο, διότι, οι ελεύθεροι αυτοί σκοπευτάι, είναι εκείνοι οι όποιοι ελευθέρωσαν την Ελλάδα, όποτε τον ίππικό της καθαλαρίας ήταν σε μάς άγνωστο, και τώρα δε ακόμα, στην σπουδαιότερη ανάγκη, τους εύζωνας βάζουν μπροστά.

Ηρτες να μάς μάθης την ματακούντη του στρατού; Ορίστε, κύρ κόπιασε με ένα άπόσπασμα εύζωνικό έξω στα όρη βουνά και λαγκάδια και κεί μαθαίνεις πώς γίνεται ή μετακούντης του στρατού.

Τέλος πάντων, έπειδή εμείς οι Έλληνες είμαστε μεσόξεννοι, δεν θά κάνης άσχημα ή να καταταχτής στον στρατόν μας με βαθμό λοχαγού, ή να έτοιμάσης τα χαρτιά σου, πριν σου τα δόσουν στο χέρι.

Βρέ αδερφέ, να σου πούμε, καθαρά και ξάστερα, καλός είσαι, θεός, αν θέλεις μάλιστα σου στήνωμε και άνδριάντα με επιγραφή ότι «ήρθες είδες, άπήλθες».

Πολύ λοιπόν θά μάς υποχρεώσης, πριν σε διόξωμε και μάς φέρης και σκάνταλα να φύγης μοναχός σου.

Παπαί Βουσαί, προς ποιους άνδρας έστράτευσες;

Τώρα αυτό το γνωμικό δεν είναι πολύ ταιριασμένο, αλλά τι μάς πειράζει εμάς, το κάνομε και ταιριάζει, όσο ταιριάζει και άλλος στρατηγός μη γνωρίζοντας την Ελλάδα, επί κεφαλής του ελληνικού στρατού.

Είνε σαν να φορούμε φουστανέλλαις και φιλό καπέλλο.

"Αλλά μασκαράδες ακόμα εμείς δεν γινίκαμε.

Να φύγης. Λοιπόν ν' άρχίσωμε τώρα και μετς τα γαλλικά όσο ζέρεις σύ τα ελληνικά.

Μπόν άριθέ εσύ εσέκ μπόν βουαγιάζ.

Και σε παρακαλούμε να μάς επιδιρθώσης τα λάθη στην γαλλικήν διάλεχτον, γιατί εμένα έτσι μου τα ύπαγόρψαν και έτσι σου τάγραψα, αν με κοροΐδεψαν μένει εις βάρος τους:

"Αθλιε, νομίζεις ότι με πλαστογραφίαις ήμπορείς να με συκοφαντήσης εις την οικογένειάν μου, διότι άπόρριφα τας προτάσεις σου που μου έκανες να κάνομε κόρτε και μου έσκάρωσες αυτή την συκοφαντία. "Αδελφέ, αυτός είνε ένας άθλιος ο όποιος σάς έκανε μαζί με τον Βισβίκη να σκοτωθήτε. Αυτός είνε ένας άθλιος κλέφτης που εκλεψε τα λεπτά του Βισβίκη και ο όποιος ήρθε εδώ με χωροφυλάκα, να τον συλλάβη, είσε άνανδρος αδελφός, αν δεν τον κρεμοτακίσης από της σάλλαις να τον φονεύσης, να τον σκοτώσης.

Ο Μπιρμπαντόπουλος δεν ήτανε όμως από κείνους που τα χάνουν εύκολα. "Ητανε μωριτίτικο κεφάλι, που σαν τον μακαρίτη Κουμουνοτούρο που έλεγε στη βουλή όταν τάφερνε σκουρα πώς είχε πολλά σευρταράκια στο κεφάλι, και άνοιγε ένα ένα, έτσι και αυτός άνοιξε ένα σευρταράκι από το μωραϊτικο κατεργαρήσω κεφάλι και καθίζοντας σαν άγας της Λάρισσας στον καναπέ άρχισε και είπε με μεγάλη άφέλεια, ήγουν άταραξία.

Καθίσετε, παρακαλώ, κύριοι, καθίσετε και μη ένοχλήσετε ποσώς και το παρέπαν. Έδώ είναι αίνίγματα τα όποια πρέ-

1 Πγοί είναι αυτοί οι γιατροί κύριε διευθυντή, που έπιθεωρούν του Γκάζ τα γυναίκα;

Πές τους χαιρετήματα πολλά πολλά και ότι από κεί κοντεύει να παθιαστή όλος ο κόσμος, ρώτα τους, δε και πόσα πέρνουν για ν' άφίνουν της άρρωστιας εκεί; Πιστεύομε ότι ο άρμόδιος ύπαστυνόμος ότι θά έπιληφθη άνακρίσεων.

2

Σμυρνιόθεν. Μιά δούλα λέει που κατοικά στη Μπέλλα Βίττα ως 40 χρονών κοντά στο καφενείο της Προκουμαίας έγινε ταχυδρομός και μοιράζει γράμματα στους δρόμους και τα μαγαζά και μαζεύει όμοίως τοιαύτα προς μεγάλην ήθικην διαφοράν των νέων και των νεανίδων, ώστε άφοϋ πρόκειται περί διαφθοράς ο άρμόδιος ύπαστυνόμος της Σμύρνης άς έπιληφθη άνακρίσεων, και την λένε με τόνομα Μυρσίνα, Μιτυλήνης.

3

Προς τον Φώτη Κόλα εις τον Περαιά. Καταστηματούχης άνθρωπος τώρα σύ δεν ντρέπεσαι να πειράξης της γυναίκης. Έγώ το ελάχιστον αν ήμουνα στη θέση σου θά νιρεπόπουνα, ντράπου λοιπόν και σύ λίγο. "Από κείνα δε τα κερσά και τα κονιάκ που ποτίζεις της γυναίκης, δεν μάς στέλνεις, παρακαλούμε και μάς καμμία μποτιλίτσα. Φτού, αι τα π'θι μύτι.

4

"Εσύ κυρια, όποια και αν ήσαι που κάθεται αυτού κοντά στο στρατιωτικό νοσοκομείο, που δεν ζέρομε το όνομά σου, με όλον ότι το γνωρίζομε πολύ καλά, εσύ, λοιπόν, πολύ σε παρακαλούμε, να μη πειράξης τον κόσμο, διότι ο κόσμος είναι κόσμος, και με τον κόσμο δεν πρέπει να τά βάζης.

Μά τί όργη Θεού πάλι σου κατέθηκε εσένα να θέλγης να πειράξης τον κόσμο; Πειρασμός έγινες; Τέλος πάντων μη πειράξεις τους γειτονάς σου και άσε τα χωρατά, γιατί να, μά τον Θεο είπαν πώς θά σε μαρτυρήσουν και μάλιστα ότι θά σε βάνουν και στον Παληάνθρωπο. Κάνε καλχ με τον έαυτόν σου.

5

Οριαμδίκος. "Υστερα από όσα γράψαμε άπολύθηκαν από το νοσοκομείον των γυναικών έξ γυναίκες υγιαίνοντες και μη άσθενούντες και εκεί κατοικούντες.

6

Οριμτάκι. "Υστερα από κείνα που πρωτογράψαμε έτέθηκε ένας παπας σε τριών χρονών άρχιαν. Τι λές κύρ "Ανθιμε, άγιε "Ονούφριε, ο Παληάνθρωπος φταίει, ή σεις πομπιασμένοι; Μ' όλα ταύτα οι άρμόδιοι ύπαστυνόμοι του «Παληανθρώπου» έπελήφθηκαν και για σένα άνακρίσεων.

πει να διαλυθήση ως σκιας φαντασμάτων αυτοστιγμής και όσπερ δύναι σελήνης. Καθίσετε καθίσετε, παρακαλώ.

Αυτή ή γλώσσα του Μπιρμπαντόπουλου τους μαγνίτισε όλους, ήτανε σαν να μιλούσε ο πρωθυπουργός μέσα σε ξένο σπίτι, που τον άκούν όλοι και άνοησίαις ακόμα αν λέγη, και κάθισαν όλοι σαν τα θεσσαλικά βουλευτικά άνδράποδα πλην μερικών.

Και άρχίζει ο Μπιρμπαντόπουλος άγορεύοντας τριέσπερος σαν τον Δεληγιάννη.

Κύριοι και κυρίες, γινώσκετε ότι είμαι οικογενειακός φίλος της οικίας σας και εν των μάλλον μάλιστα, όστις κήδομαι της τιμής και της υπολήψεώς σας εν μη συμφέροντος. Έάν ή θυγάτηρ σας, κύριε και ή κόρη σας, κυρία, είνε ώρατα και νεαρά νέα, εγώ, ούδέποτε συνέλαβαν μοχθηρόν σκοπόν, ούτε λάγνον, ούτε βδελγρόν, σεβόμενος την σκέπην της έστίας εν ή πολλάκις έσύχνασα...

"Απάνω στο λόγο του κόρτει τον λόγο με το μέλι ο Θεός της Μουσίτσας και του λές..

"Από δώ και κοντά και ένα χρόνο, ο φυλακωμένος που είναι στοϋ Γενηματά "Ιωάννης Κλώσσης παρακαλά εκείνον τον ύποδεκανέα του πυροβολικού, ήγουν Ευστάθιον Χρηοτέαν να του πάη αν θέλη το καλτό του που τουδωσε να το γυρίση μαζί με ένα τάλλαρο, διότι ο άνθρωπος, εκτός που είναι φυλακωμένος κοντεύει και να άποφυλακωθη και δεν έχει ρούχο να βγη έξω, άφίνομε πλέον που κοντεύει να ξεπαγιάση μέσα. Είναι άμαρτία. Κράτα το τάλλαρο αδερφέ, και πήγαινε του το γυρισμένο ή άγύριστο, το δεχεται και ξυλωμένο ακόμα αν ήναι. "Αμ εσύ πάλι, αδερφέ, ύστερα από ένα χρόνο θυμήθηκες πώς σου λείπει το παλτό; Τέλος πάντων, ο άναρμόδιος ύπαστυνόμος έπελήφθηκε άναρμόδιον άνακρίσεων για το παλτό σου που έχασες από δώ και ένα χρόνο, το όποιον άλλοιότικα κατχ τον νόμο παραγράφηκε.

8

"Ο αξιότιμος κύρ κύριος Γ. Ι. Παπαγεωργίου γράφει στην «Ακρόπολι» πώς δεν ήτανε αυτός που φώναζε στη βουλή πώς όλοι οι έφημεριδωγράφοι είναι πουλημένοι, διότι άναγνωρίζει, ότι ο τύπος είναι σε κάθε ελεύθερο κράτος μια όλος διόλου ιδιαίτερη έξουσία, ή όποια φέρνει πολλά καλά στον τόπο, και λοιπόν γυρεύει παρτόν από τους πουλημένους έφημεριδωγράφους, ότι δεν τόπε αυτός. Πολύ καλά, αν τόπε; ή δεν τόπε; ο άρμόδιος άστυνόμος έπελήφθηκε άνακρίσεων. Και πώς δεν μάς έσκασες, όταν το φώναζες.

10

"Ο κύρ Κ. Μαυρόκοτας από την Πάτρα παραπονάται πώς μούστειλε λέει μία δραχμή για να του στείλω της κωμωδίας του Σουρη, σαν να ήμουνα γ'οϋ Σουρης, και άφου λέει δεν του τά στείλαμε τα βιβλία να έπιστρέψομε τα λεπτά πίσω με τον επιφέροντα την παρούσαν του. Και ζέρετε ποιός είναι αυτός ο επιφέροντας; Το ταχυδρομείον. Και δεν μάς λές κύρ Κ. Μαυρόκοττα που ζέρομε μετς το όνομά σου ώστε και αν θέλωμε να σου γυρίσωμε της έπιστροφής την μία και δέκα; (Έέχασα, ότι πάρα πάνω είπα μενάχα πώς ήτανε μια δραχμή ώστε κοντέψαμε να σου φάμε και μια δεκάρα). "Όπως δήποται και για σένα άναρμόδιος ύπαστυνόμος έπελήφθηκε άνακρίσεων να δοϋμε ποιός κερατάς σούφαγε την 1 και 10 χωρίς να έχωμε χαμπάρι εμείς.

10

Πήγχε ο αξιότιμος συμπολίτης μας κύρ Βελόκας σε ένα καπνοπολείο να πάρη ένα τσιγαρόχαρτο της δεκάρας εν κρασκοκατανοίξει. Πέρνει το τσιγαρόχαρτο σφραγισμένο και του φαίνονται λίγα τα φύλλα και λέει με θυμό στον καπνοπώλη.

— Μά, μια δεκάρα έχει αυτό;

— Βρέ αδελφέ, πές μας, τί θες να πής ρωμαίικα και από ελληνικοϋρες εμείς δεν πέρνομε. Αυτό τα ελληνικά είνε που μάς έφαγαν και έπήρε ο διάβολος το ρωμαίικο.

— Μάλιστα, άπάντησε ο Μπιρμπαντόπουλος, να σάς μιλήσω και με ρωμαίικα. Το κορίτσι σας κάνει έργολαβία με τον Βισβίκη.

"Ο πατέρας της Μαρουδίτσας.— Αυτό είνε δική της δουλειά.

Μπερμπαντόπουλος. Έγώ ως φίλος φροντίζω περί της τιμής σας και...

Γυφτάκης, ο αδελφός της Μαρουδίτσας.— Αυτό είνε δική μας δουλειά.

"Ο θεός της Μαρουδίτσας. "Ωστε, κύριε, ως καθώς βλέπετε δεν έχετε εδώ καμμία δουλειά.

Η πεθερά. Πώς; "Οχι, έχει εδώ κάποια δουλειά, και σπουδαία... Δουλοί μας, δουλοί μας, κλειστε ταις πόρταις, φουκουλαίς και σκουπίδια όλοι στα χέρια.

Αύριον βλέπομε τί συνέβηκε.

Και του άπαντά ο καπνοπόλης :

— Πήγαινε να κάνης τὰ παράπονά σου στον Τρικούπη.

Και του λέει ο κύρ Βελόκας.

— Να χέσω έσένα και τον Τρικούπη.

Μόλις πρόφτασε να βγάνη το χέσιμο του Τρικούπη από το στόμα του και νάσου και στην γραπόνου δυό κλητῆρες και άρον άρον μέσα.

Λοιπόν κύριοι, να ξέρετε ότι από τόρα και ει; το έξῆς δέν έχει, όποιος χέζει τον Τρικούπη, μέσα, θα ρροῦμε όμως πῶς μπορούμε να τον χέσωμε όλοι και ο άρμόδιος άστυνόος άς επιληφθῆ ανακρίσεων να βρῆ ποιός τάκανε.

Κυρία χορεύετε ;
Κυρία. — Νά ξέρω κ' έγώ;

11

Από τὰ Νέα Ψαρά μᾶς γράφουν ότι άφου καταστράφηκαν στην πατρίδα τους τὰ Ψαρά, τους έδωσαν, λέει, προνόμιο να ῆναι προνομιοῦχοι και να βγάζουμ μάλιστα και δυό βουλευτάς, και καυχῶνται πῶς στον τόπο τους δέν άφίνου ν' ανακατωθῆ κανένας, άμ τὰ γρούνια γιατί ανακατόνονται εκτός του Γουρουνοδίκη και του λιμναρχῆ, δέν εἶνε ξένα και αυτά; Ο νοῶν νοῆτο, και επειδή πολλοί μπορεί να μην έννοεῖται ποιά εἶνε τὰ γρούνια που ανακατεύονται στα Νέα Ψαρά, παρηγγέλθηκε ο άρμόδιος ύπαστυνόος να ενεργήσῃ τὰς δέοντας ανακρίσεις και να επιληφθῆ μάλιστα και εξετάσεων.

12

Παρακαλοδμεν σας, κύρ Νομάρχη να εξεταστή τὸ νέον σφαγειον που έγινε επί των ἡμερών του Παρέδρου κοντά στο παλιό, γιατί εἶνε σὲ άχρηστία, διορίζοντας έννοεῖται επιτροπή από μηχανικοῦς, και πόσα κουστίζει και αν οἰκοδομήθηκε σύμφωνα με τους όρους του συμβολαίου, διότι αλλοιωτικά ο άρμόδιος ύπαστυνόος θα επιληφθῆ εξετάσεων, αν γεννημένων ντροπή σας θάναι.

13

Νά πάλι κύρ Δήμαρχε, οι κάτοικοι του Κολωνακίου έχουν παράπονα πῶς περα κει από τον σταθμό τῆς άστυνομίας 150 μέτραουκ εστι φανάρι,εις τρόπον ὡστε μεθυσμένοι και άμέθυστοι, εκει σωροκουβαλιάζονται. Έγώ τους έγραφα μιὰ φορά πῶς δέν έχεις πίστωσι για φανάρι και για δρόμους αυτου φωνά-

ζουν, τῶρα βρε άδερφέ, για να πάψη αυτή η γκρίνια δέν βγά- ζεις ένα μακιφέστο να μᾶς πῆς ὄρθα κορτά και ξάστερα πῶς δέν σου δίνει πίστωσι το λαμπρόν δημοτικόν συμβούλιόν σου, ουτε για φανάρια να μᾶς βάνης ουτε για τους δρόμους να μᾶς φτειάσης. Όπως δήποτε επειδή και μπορεί να μᾶς κοροϊ- δεύης ο άρμόδιος ύπαστυνόμος επελήφθηκε ανακρίσεων.

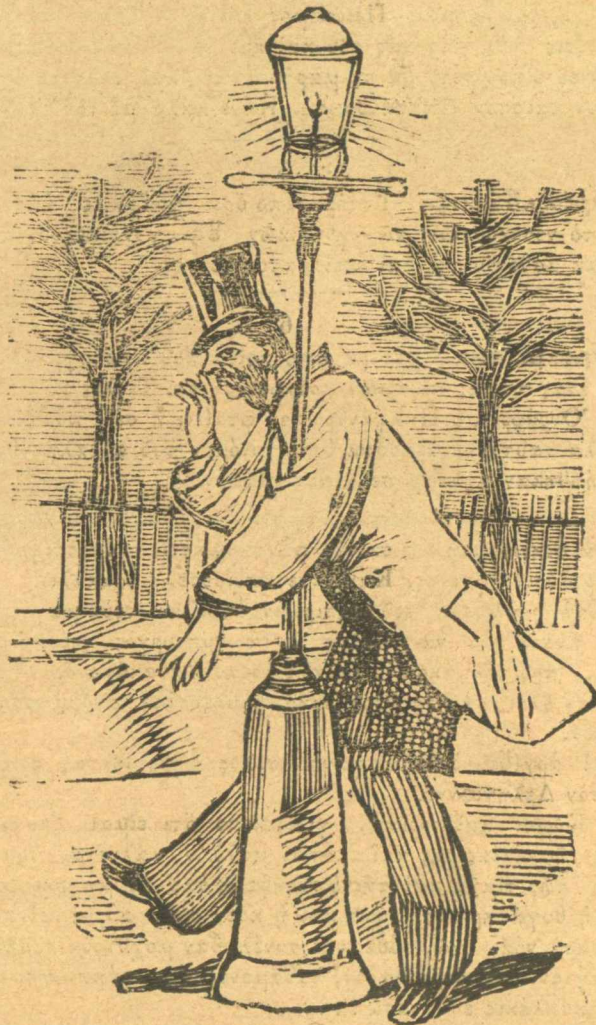
Ο κύριος

Γ. Γεωργόπουλος έδούλεψε στον σιδηρόδρομο τῆς Έλευσίνας και Περαιά δέν θυμούμαι πόσαις μέραις προς 2,50 την ἡμέρα και άφου παρατήθηκε του βούξιν κανόνι τον παρᾶ, προς όφελος όχι βέβαια του ταμείου τῆς εταιρίας αλλά του διαχειρι- στοῦ. Γι' αυτό δέν μᾶς μέλει, αλλά σᾶς το λέμε για να το μάθετε και να το ξέρετε όσοι πάτε να δουλέψετε σ' αυτόν τον σιδηρόδρομο, ότι και οι κόποι σας και τὰ λεπτά σας θα πάν χαμένα. Αν σᾶς άρέσει, ὄρσισε.

Προσέχετε

εις το μαγαζι όπου πουλά και διορθώνει μηχανάς ραφτικῆς που εἶναι εκει στη Ρόμβη με αριθμό 2, διότι για το παρόν τίποτα δέν κάνει, εκτός τούτου, πέρνει από την συμφωνία 5 δραχμας παραπάνω και έννοεῖ να πληρώνετε πριν πάρετε την μηχανή γιατί ξέρει πῶς δέν εκανε τίποτα, αν τολμήσετε και του κάνετε παράπονο, σᾶς λέει με την πόζα του : Έγώ εἶμαι ευρωπαίος !

Πολύ καλά, κύριε ευρωπαῖε, μπορεί να ῆσαι όσο θέλεις ευ- ρωπαῖος, αλλά να μᾶς χτυπᾶς και τον παρᾶ και να μη μᾶς κάνεις και δουλειά, αυτό το ευρωπαϊλίκι σου καθόλου δέν μᾶς άρέσει και να το κόψης. Κόψ' το ντέ.

Ίδου κατάστασις προηγιάτων να σπύξη τινάς τὰ μούτριά του και άπάνω στα άναμένα φανάρια.